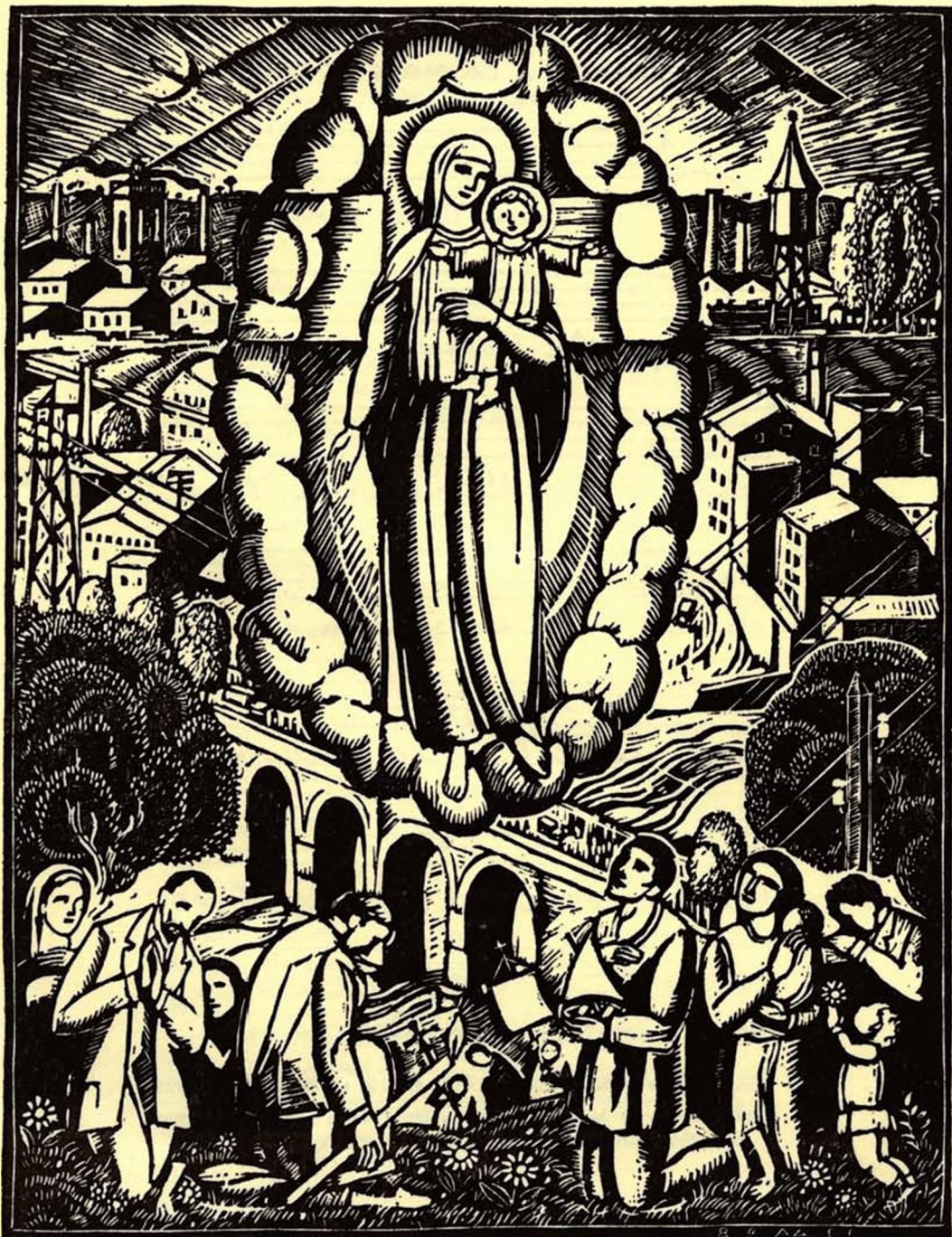
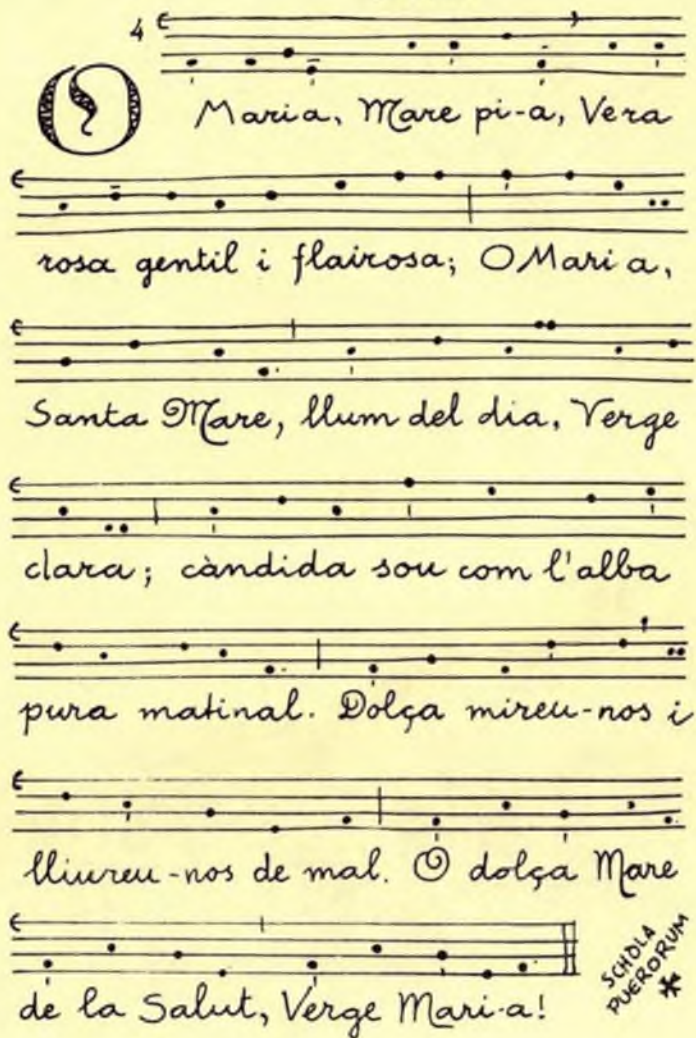

Gravat d'Antoni Vila Arrufat - 1928

PRÈGÀRIA A LA MARE DE DÉU
de la Salut.

4

Maria, Mare pi-a, Vera
rosa gentil i flairosa; O Maria,
Santa Mare, llum del dia, Verge
clara; càndida sou com l'alba
pura matinal. Dolça mireu-nos i
lliureu-nos de mal. O dolça Mare
de la Salut, Verge Mari-a!

SCHOLA
PUERORUM
*

TEXT QUE VA ESSER CANTAT EL DIA 21 DE FEBRER DE 1928
(Reproducció de la transcripció original, feta pel mateix autor
P. Josep Franquesa, escolapi.)

4

DÉU vos salve, dolça Ma-re, oh Re-gi-na

del Cel glo-ri- o- sa! Oh Ma-ri- a Ver-ge pu-ra,

més que to-ta cre- a- tu-ra! En la vi-da sou

l'Estre-lla llu-mi-no-sa; i en l'a-go-ni- a sou la

por-ta del Cel. Oh Ma-re nos-tra, Font de Sa-lut,

Santa Ma-ri-a. *Ÿ.* Ma-re de Déu de la Sa-lut

pre-gueu per nos-al-tres. *Ÿ.* Perquè si-guem dig-nes

de les pro-me-ses de Je-su-crist Se-nyor Nos-tre.

Els cinquanta anys del *Déu vos salve, dolça mare*, que gaudiosament commemorem, ens ensenyen el destí providencial de les coses de l'esperit nascudes sense pretensions d'èxit humà ni aspiracions a la perdurabilitat terrenal. El Pare Josep Franquesa, en compondre'l, no va pretendre fer altra cosa que un simple cant final per a les Vespres que la *Schola Puerorum*, comptant amb l'ajut dels *Amiguets de la Litúrgia* de Terrassa, i de la gent gran de la *Schola Cantorum*, havia decidit cantar a La Salut, a primeres hores de la tarda, per tal de no destorbar el culte tradicional a les parròquies de la ciutat.

Feia, allà dalt, un vent violentíssim que arrabassava de les mans dels vailets els globus que enlairaven, i penjava a les branques dels arbres els estels que pretenien fer volar. Però devia emportar-se'n també, i devia escampar-la damunt de la ciutat, la llavor d'aquell cant nou, que ningú d'aquells qui per primer cop l'entonàvem podia sospitar que prenguéss amb el temps iHimitades resonances.

Tot va ésser humil en la naixença i el desplegament d'aquest cant: adaptació de la melodia d'un *Aheluia* gregorià i marià ja existent —el *Rosa vernans caritatis*: Rosa tendral de caritat— el Pare Franquesa, amb la seva pacient activitat didàctica i minuciosa, s'entretingué a encabir-hi unes paraules que s'emmotllessin al desplegament melòdic original. I amb elles va ésser cantat aquell dia. Aviat, però, va adonar-se que el text resultant era més gracios que no pas expressiu, de més vaga popularitat que precisió laudatòria i suplicant. I de mica en mica, amb la seva senzillesa porfídiosa, l'anà retocant i pulint, ensenyant-ne a mestres i a amics els resultats parcials que obtenia, i escoltant els parers d'uns i altres, fins a deixar-lo tal com ara el cantem, que ja és gravat a la nostra memòria així com és esculpit en els murs del Santuari.

Sense deixar d'ésser, el *Déu vos salve, dolça mare*, una obra personalíssima del P. Franquesa, ben característica de la seva manera de fer i d'actuar, pot dir-se també que és filla de la particular espiritualitat sabadellenca d'aquells anys, a la qual ell s'havia cordial i eficaçment incorporat, i on era de tothom estimat com amic i com a mestre.

SANTUARI DE LA MARE DE DÉU DE LA SALUT S A B A D E L L

Record de la missa cantada en commemoració del cinquante-
nari de la pregària "*Déu vos salve*".

19 febrer 1978